

Gfv. X. 30.020/2011/8. szám

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a ... dr. Csehi Zoltán ügyvéd) által képviselt **P. V. Zártkörűen Működő Részvénytársaság** ... felperesnek a ... dr. Szabó Iván ügyvéd) által képviselt **T. F. Zártkörűen Működő Részvénytársaság** ... alperes ellen, cégalapítás érvénytelenségének megállapítása iránt a Somogy Megyei Bíróság előtt 3.G.40.146/2009 számon kezdeményezett, és a Pécsi Ítéltábla Gf.V.30.075/2010/13. számú ítéletével jogerősen befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes által 12. sorszámon előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Pécsi Ítéltábla Gf.V.30.075/2010/13. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 25.000 (Huszonötezer) forint - ÁFÁ-t is magában foglaló - felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítéletben megállapított, és a felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából jelentős tényállás a következő:

A P. V. Zrt. (P. V. Zrt.) felperest 1995. szeptember 13-án jegyezték be a cégjegyzékbe, fő tevékenysége víztermelés, -kezelés, -ellátás. Egyik részvényese a szavazatok többségével P. Megyei Jogú Város Önkormányzata, továbbá a S. E. francia érdekeltségű részvénytársaság, és tíz helyi önkormányzat.

1995. április 27-én 2020. december 31.-i lejáratával P. Megyei Jogú Város Önkormányzata, az Önkormányzat egyszemélyes társasága, a P. V. Rt. (jelenleg P. H. Zrt., a továbbiakban: P. H. Zrt.), valamint a felperes Üzemeltetési Szerződést kötöttek, melynek alapján a felperes mint üzemeltető, a szerződés tárgyát képező ivóvíz és szennyvíz rendszereket folyamatosan és szakszerűen üzemeltetni volt köteles.

P. Megyei Jogú Város Önkormányzatának Közgyűlése 2009. szeptember 10-én tartott ülésén úgy határozott, hogy a felperessel kötött Üzemeltetési Szerződést felmondja, majd 2009. október 1-jén felmondta a szerződést a P. H. Zrt. is. A felmondás érvénytelenségének megállapítása iránt a felperes a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara mellett szervezett Választottbíróshoz nyújtott be keresetlevelet P. Megyei Jogú Város Önkormányzata és a P. Holding Zrt. ellen.

P. Megyei Jogú Város Önkormányzata Közgyűlése 455/2009.(X.1.) számú határozatával döntött az alperesi Zrt. megalapításáról - az alperes tevékenysége többek között víztermelés, -kezelés, -ellátás - , valamint az alperest jelölte ki P. Megyei Jogú Város Önkormányzata tulajdonát képező víziközművek működtetésére, kizárólagos joggal. Az alapító okirat 2009. október 1-én kelt, a cégbírószági bejegyzésre ugyanaznap került sor, a bejegyző végzés Cégbírószámban való közzététele 2009. október 22-én megtörtént.

A felperes 2009. november 17-én benyújtott keresetében kérte annak megállapítását, hogy az alperes cégalapítása érvénytelen, mivel az alperes főtevékenysége a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. tv. (Gt.) 12.§ (4) bekezdés c) pontja szerint jogszabályba ütközik, továbbá az alperes alapító okiratában az alperes cégneve valótlan tartalmú, ezért a Gt. 12.§ (4) bekezdés b) pontjának cégnévvel kapcsolatos rendelkezése értelmében meg-nem adotttnak minősül. Kérte a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 69.§-a szerinti intézkedések megtételét.

Jogi érdekeltségével kapcsolatban kifejtette, hogy a bírói gyakorlat a jogi érdek fennálltát akkor tartja valószínűsítettnek, ha az eljárás eredménye, az érdemi határozat a cég törvényes működésének helyreállításával összefüggésben a kérelmezőre (élet és jogviszonyára) közvetlenül kihat (Cgf.VII.31.716/2002/4). Álláspontja alátámasztására előadta, hogy a felperes a p-i városi

víziközművek működtetésére kizárólagos joggal rendelkezik, ebből következően az alperesnek ugyanerre a tevékenységre joga nem lehet, azt főtevékenységként sem jelölheti meg a cégnevében. A felperesnek jogi érdeke fűződik ezért ahhoz, hogy a felperes cégnevében is megjelenő és törvény által kizárólagosnak minősített tevékenységét az alperes megtévesztő cégnévként és azonos tevékenységi körként ne használhassa.

Állította, hogy amennyiben az eljárás eredményeként az alperes törvényes működése helyreáll, ez a felperes jogviszonyaira kihat, mivel a jogsértés orvoslásával a felperes ismételten üzemeltethetné a p-i v árosi víziközműveket, amelyre kizárólagos joga áll fenn.

Az alperes a kereset elutasítását kérte elsődlegesen azért, mert álláspontja az volt, hogy a felperesnek a perindításhoz szükséges jogi érdeke hiányzik. Olyan jogokra hivatkozik, amelyek kötelmi alapon állnak fenn, illetve olyan körülményekre, amelyeket nem ebben a perben, hanem külön eljárásban kell elbírálni (a név és székhely használat, a tevékenység gyakorlása). A cégalapítás érvénytelensége a felperes jogviszonyaira nem hatna ki, azokban változást nem okozna, a felperes azzal jogokat nem szerezne és kötelezettségektől sem szabadulna. Hivatkozott arra, hogy álláspontja szerint a Ctv. 69.§ (1) bekezdése által megkívánt jogi érdek csak a társasági jogi jogviszonyok kapcsán merülhet fel.

Másodlagosan - amennyiben a bíróság a felperes jogi érdekét megalapozottnak is találná - hivatkozott arra, hogy a felperes keresete idő előtti, mert a felperes a jogát olyan üzemeltetési jogra alapítja, amellyel kapcsolatosan még peres eljárás van folyamatban.

Érdemben - részletesen kifejtve álláspontját - állította, hogy az alperes cégalapítása nem érvénytelen.

A Pécsi Ítéltábla Gkk.III.345/2009/2. számú kijelölő végzése folytán az elsőfokú eljárásban a Somogy Megyei Bíróság járt el.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte perköltség fizetésére. A határozat indokolásában hivatkozott a Ctv. 69.§ (1) bekezdésében foglaltakra, mely szerint a cégalapítás érvénytelenségének megállapítása iránti per indítására az ügyész, illetve az jogosult, aki a jogi érdekét valószínűsíti.

Kifejtette, hogy a töretlen és egyértelmű bírósági gyakorlat szerint a kereset az anyagi jogon alapuló alanyi jog érvényesítését szolgálja. Annak a félnek a jogi érdekeltisége áll fenn a kereset

előterjesztésére, aki az eljárás eredményeképpen kötelezettségtől szabadul vagy jogokat szerez, illetve a döntés egyéb módon jogviszonyára kihat, azaz akinek a jogviszonyait a jogvita mikénti elbírálása közvetlenül érinti, érintheti. Jogi érdekeltnek az tekinthető, aki vagy a perbeli jogviszony alanya, illetve akinek a törvény által biztosított joga veszélyben van vagy sérelmet szenvedett, a perben hozandó határozat kihatással lehet a fél jogi helyzetére, jogaira, kötelezettségeire. Mindebből következően a bíróságnak vizsgálnia kellett, hogy az alperes alapításának esetleges érvénytelensége a felperes jogaira, kötelezettségeire kihat-e, azokat közvetlenül érinti-e.

Megállapította, hogy a felperes és a per tárgya között nincs anyagi jogi kapcsolat, a per mikénti eldöntése a felperes jogaira, kötelezettségeire, jogviszonyaira kihatással nincs, ezért a felperes jogi érdekelttsége hiányzik. A felperes keresete azt a célt szolgálja, hogy P. város víziközműveinek az üzemeltetését a felperes végezze. Az alperesi cégalapítás érvénytelenségének megállapítása azonban a Gt. 12.§ (5) és (6) bekezdése értelmében nem érintené azon kötelezettségek fennállását, amelyek az alperes terhére vagy javára az érvénytelenség megállapításáig keletkeztek. Az alperes jogutód nélküli megszűnése sem jelentené azt, hogy a felperes lenne jogosult a víziközmű üzemeltetésére. A felperesi jogosultság illetve kötelezettség kizárólag az üzemeltetési szerződés felmondásának érvényességétől vagy érvénytelenségétől függ, amelyre külön eljárás folyik.

A felperes által benyújtott fellebbezés alapján eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és kötelezte a felperest perköltség fizetésére. Határozatának indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges tényeket helyesen állapította meg és ebből helytállóan jutott arra a jogi következtetésre, hogy a felperes jogi érdek hiányában a Ctv. 69.§ (1) bekezdése értelmében az alperes cégalapítása érvénytelenségének megállapítása iránti per megindítására nem jogosult, ezért helyesen utasította el a felperes keresetét az abban foglaltak érdemi vizsgálata nélkül.

Utalt még arra, hogy a Ctv.69.§ (1) bekezdésében szereplő „jogi érdek” fogalmát sem maga a jogszabály, sem annak magyarázata nem határozza meg. A törvény szerint a - ma már nem hatályos - 68/151 EKG Irányelv (1. számú társasági jogi irányelv) III. fejezetének megfelelően került be az érvénytelenségre alapított igényérvényesítés szabálya a Ctv. szövegébe. A jogi érdek fogalmát azonban az irányelv sem határozza meg, és arra nem is utal. Ezért tartalmának meghatározásánál a Ptk.1.§ (1) bekezdésére figyelemmel, a Ptk.234.§-a, azaz a szerződések semmissége körében a bírói gyakorlatban kialakult elveket lehet és kell figyelembe venni,

ahogyan azt helyesen az elsőfokú bíróság is tette. Az irányadó döntéseket, azok tartalmát és a bírói gyakorlatban kialakult jogi érdek fogalmát az elsőfokú bíróság ítélete teljes körűen tartalmazza.

Helytállónak találta az elsőfokú bíróság álláspontját abban a tekintetben is, hogy a keresetnek megfelelő határozat sem állítaná helyre a felperes jogviszonyát a víziközmű üzemeltetésével kapcsolatban. A felperesnek az alperes, mint versenytárs megszűnéséhez nyilvánvalóan gazdasági érdeke fűződik, ez azonban nem egyenlő a cégalapítás érvénytelenségének megállapítása iránti per megindításához szükséges jogi érdekekkel.

A jogerős ítélettel szemben a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte a jogerős ítélet - elsőfokú ítéletre is kiterjedő - hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének megfelelő ítélet hozatalát, illetve az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, és új határozat hozatalára való kötelezését. Kérte az alperes perköltségben való marasztalását is. Állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Ctv.69.§ (1) bekezdését, az 1. számú társasági jogi irányelv 11. cikkét, 12.cikk (1) bekezdését, a Pp.3.§ (1) bekezdését, és 221.§-át, az 1/2005.(VI.15.) PK véleményt, a Gt.12.§ (4) bekezdés a)-e) pontjait.

Álláspontja szerint a jogi érdek megállapítása tekintetében a Gt. utaló szabálya alapján a Ctv-beli szabályok az irányadók a cégalapítás érvénytelensége megállapítása iránti perben. A Ptk. mögöttes szabályként csak akkor alkalmazható, ha az adott jogintézményt az elsődleges norma nem ismeri, miután azonban a Ctv. törvényességi felügyeleti eljárásról szóló szabályainak bírósági gyakorlatában ismert a jogi érdek fogalma, nem a Ptk. alapján kell azt meghatározni. A Ctv. 77.§-a szerinti - a tágabb értelemben vett - jogi érdek fogalmának a cégalapítás érvénytelensége megállapítása iránti perben való alkalmazása megfelel az 1. számú társasági jogi irányelvvel összhangban történő értelmezés követelményének. A másodfokú bíróság azzal, hogy a felperes perbeli legitimációját a szerződések érvénytelenségével kapcsolatos Ptk. szabályok (Ptk.234-235. §) szerint vizsgálta, indokolatlanul leszűkítette a Ctv.69.§-a szerinti cégalapítás érvénytelensége megállapítása iránti per kezdeményezésére jogosultak körét és ezáltal jogszabálysértő módon járt el.

Jogszabálysértő a jogerős ítélet abból a szempontból is, hogy az 1. számú társasági jogi irányelv szabályát átültető magyar jogi normát nem a közösségi joggal összhangban, hanem a közösségi jog értelmezési elveit sértve alkalmazta. Az 1. sz. társasági jogi irányelvet felváltó, az Európai Parlament és a Tanács 2009. szeptember 16-i 2009/101/EK irányelv bevezető rendelkezései kiemelik, melyek azok a célok, amelyek miatt a társaság érvénytelenségét egységesen kell szabályozni. A preambulum (2)

bekezdése kiemeli a harmadik személyek érdekeinek a védelmét, a (10) bekezdés pedig kifejezetten megismétli a harmadik személyek jogorvoslati lehetőségét, s bár rövid határidőhöz köti a jogorvoslati lehetőséget, de nincs arról szó, hogy ezt megtagadják a harmadik személytől.

Álláspontja szerint a jogerős ítélet nem egyértelmű abban, hogy az anyagi jogi érdeket tagadja-e meg a felperestől, vagy pedig az alaki jogérvényesítést, ezért sérti a Pp.221.§-át, (perbeli legitimáció).

Téves és okszerűtlen az érvelés a jogi érdek tekintetében, mert az elsőfokú bíróság téves ténymegállapításain alapul. Nem helytálló az érvelés, hogy az alperes megszűntnek nyilvánítása ne lenne hatással a felperes jogviszonyaira, mert a felperes az alperesi cégalapítás érvénytelenségének kimondásával visszakerülne jogaiba. Az alperes alapításának egyértelmű célja a felperes kizárólagos üzemeltetési jogának gyakorlása, amire azonban a kizárólagosság miatt az alperes nem jogosult. Mivel a jogsértő adatok nyilvános feltüntetésére a cégbejegyzés folytán került sor, az alapítás érvénytelensége iránti perben a felperes kérheti a sérelmezett adatok módosítását, törlését, azaz a jogsértés orvoslását. A felperes visszakaphatná a törvényes név- és székhelyhasználat lehetőségét, az engedélyes tevékenység engedély birtokában történő gyakorlását, a törvényes számlakibocsátás lehetőségét.

A felperes és az alperes közötti nagyszámú, egymással összefüggő peres és nemperes eljárások összessége miatt az alperes létrejöttének vizsgálata és a felperes jogi érdeke a védekezéshez való jog- és fegyveregyenlőség elvén alapul.

Az alperes cégalapítása érvénytelenségének kimondása hatással lehet a felperes egyéb, alperessel kapcsolatos jogviszonyaira, így a munkáltatói jogutódlás kérdéseire, a C. Bank által az alperesre ruházott váltók és az alperes és a C. Bank Zrt között 2009. november 5-én kötött engedményezési szerződéssel átruházott követelések érvényesítésével kapcsolatos ügyletekre is.

A felperes utóbb részletesen kifejtette azt is, hogy az alperest az úgynevezett egyszerűsített cégeljárás szabályai szerint alapították, s ennek körében a cégbíróság kötelezettsége más, mint a nem szerződésminálval történő, általános eljárás szerinti cégalapítás esetében. Ezért a Ctv. 69.§-ában szabályozott jogi érdeket kiterjesztő módon kell vizsgálni.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kérte a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és a felperes felülvizsgálati perköltség megfizetésére való kötelezését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság anyagi és eljárásjogi jogszabálysértésektől

mentes, részletes vizsgálat után megalapozottan jutott arra a jogkövetkeztetésre, hogy a per eldöntése a felperes jogaira, kötelezettségeire, jogviszonyaira kihatással nincs, így a felperes perindításhoz fűződő jogi érdekeltisége hiányzik. A másodfokú bíróság jogszabálysértés nélkül hagyta helyben helyes indokaira tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét.

Összefoglalva álláspontját kifejtette, hogy a felperes vélt, vagy valós jogaiba nem kerülne vissza az alperes alapítása esetleges érvénytelenségének megállapítása eredményeképpen. A felperes kötelezettségtől nem szabadulna, jogokat nem szerezne és a döntés a jogviszonyaira egyéb módon sem hatna ki, így a perindításhoz nem fűződik jogi érdeke.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül a Pp. 275. § (2) bekezdése alapján és megállapította, hogy az nem jogszabálysértő.

A per alapvető jogkérdése az volt, hogyan kell értelmezni harmadik személy jogi érdekét a cégalapítás érvénytelenségének megállapítása iránti per megindítása esetében, azaz rendelkezik-e a felperes azzal a jogi érdekekkel, amely megalapozza perbeli legitimációját és lehetővé teszi azt, hogy az általa hivatkozott jogszabálysértéseket a bíróság érdemben vizsgálja meg.

A jogi érdek fogalmát tételes jogi előírások nem határozzák meg, a joggyakorlat alakította ki annak tartalmát. Jogi érdek fennállta akkor állapítható meg, ha az ügyben hozott döntés a kezdeményező fél élet- és jogviszonyaira kihat, jogokat vagy kötelezettségeket keletkeztethet számára, vagy valamely kötelezettség alól szabadul, illetőleg jogvédelmet nyerhet stb. A jogi érdek szempontjából a döntő kérdés az, hogy az eljárás tárgyát képező határozat a fél jogát vagy törvényes érdekét érintheti-e. (BH2005.270, BH2001.388)

A Ptk.2.§ (1) bekezdése szerint a törvény védi a személyek vagyoni és személyhez fűződő jogait, továbbá törvényes érdekeit, azonban "ez a védelem a személyeket nem általánosságban, hanem mindig az adott jogviszonyban illeti meg"(BH2001.388.). Ebből következően - figyelemmel a Pp.3.§ (1) bekezdésére - a kereset indításához fennálló jogi érdek fogalmát mindig a konkrét ügyben, a fenti elveknek megfelelően bírálja el a bíróság.

A felperes keresetében jogi érdekét - és ezzel keresetőségi jogát - elsődlegesen azzal indokolta, hogy az alperes alapítása érvénytelenségének megállapítása esetén fennállna a lehetőség, hogy őt visszahelyezzék az általa, valamint a P. H. Kft. és a P. Megyei Jogú Város Önkormányzata által 1995. április 27-én - 2020. december 31-i lejáratral - megkötött Üzemeltetési Szerződés üzemeltetői pozíciójába.

Másodlagosan hivatkozott arra, hogy a felek között fennálló több peres és nemperes eljárás, illetve egyéb függőben levő kérdések elbírálása miatt a felperesnek jogi érdeke áll fenn az alperes létrejöttének vizsgálatára vonatkozóan.

A Legfelsőbb Bíróság teljes mértékben egyetért az ügyben eljáró bíróságok által kifejtett jogi állásponttal a felperes jogi érdeke hiányával kapcsolatban. A jogerős ítélet teljes körűen és minden tekintetben megvizsgálta a felek közötti jogviszonyt a cégalapítás érvénytelenségének megállapítása szempontjából, s megfelelően értelmezve a jogszabályokat és a rendelkezésre álló iratokat, okszerűen vont le azt a következtetést, hogy a cégalapítás érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelem előterjesztésére a felperesnek nem áll fenn jogi érdeke. A felperest ugyanis nem annak következtében érte jogsérelem, hogy az alperest az Önkormányzat megalapította, hanem azzal, hogy az Üzemeltetési Szerződést felmondták, és a feladat végzésére mással kötöttek megállapodást. Helytállóan állapította meg a jogerős ítélet, hogy az alperes megszüntetése nem eredményezné az Üzemeltetési Szerződés helyreállítását, az alperes szerződésai pedig a Gt. 12.§ (6) bekezdése alapján nem válnának semmissé a megszüntetés folytán.

Téves az a felperesi álláspont, hogy a jogerős ítéletből nem állapítható meg, a kereset elutasítására anyagi jogi, vagy eljárásjogi indokokból került-e sor. Egyértelmű az ítélet - és a hivatkozott eseti döntések is mind azt támasztják alá -, hogy a kereset elutasítására azért került sor, mert a bíróságok nem látták megállapíthatónak azt a jogi érdeket, amely a felperesi oldalon az eredményes perlés előfeltételét képezhette volna.

A Legfelsőbb Bíróság több eseti döntésében is kifejtette már, hogy a keresetösségi jog a fél és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra vonatkozik, vagyis arra, hogy a felperest megilleti-e, és éppen a felperest illeti-e, a keresettel érvényesített jog az alperessel szemben. A perbeli legitimáció főszabályként anyagi jogi kérdés, hiánya ebben az esetben a kereset érdemi elutasításához vezet. A perbeli legitimáció azonban kivételesen eljárásjogi kérdés is lehet akkor, ha a pert csak jogszabályban erre feljogosított személy indíthatja meg, vagy az csak meghatározott személyekkel szemben indítható. Ez utóbbi esetben, de csak akkor, az aktív vagy passzív legitimáció hiánya a Pp. 130. §-a (1) bekezdésének g) pontja, vagy 157. §-ának a) pontja szerinti jogkövetkezményeket vonja maga után. (EBH 2005.1227, BH 1992.470, BH 2001.388)

A legitimáció hiánya miatti elutasítás tehát anyagi jogi kérdés, nem eljárásjogi akadály, ezért nem került sor a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítására, vagy a per megszüntetésére. Miután a felperesnek nincs jogilag értékelhető érdeke annak

vizsgálatára, hogy az alperes alapítása jogszabálysértően történt-e vagy sem, ennek következtében az érvénytelenség állított fennállásának a vizsgálatára sem kerülhetett sor.

Nem helytálló az a hivatkozás sem, hogy a jogi érdek vizsgálatának körében a Ctv. értelmezése során kialakult gyakorlatot kellene figyelembe venni. A felperes által felhívott jogesetek egyrészt a törvényességi felügyeleti eljárásokban születtek, másrészt a Gt-ben írt Ctv-re történő utalásnak a két jogszabályi rendelkezés együttes alkalmazása a következménye, vagyis a Gt-ben írt jogosultságok érvényesítéséhez jogi érdek igazolására van szükség.

Téves az az álláspont is, hogy az ügyben eljáró bíróságok a Ptk. helytelen alkalmazásával, jogszabálysértően szűkítették az érvénytelenségi okokra történő hivatkozás lehetőségeit. A Gt. 9.§ (2) bekezdése értelmében a Ptk. a Gt. mögöttes jogterülete, a két jogszabályt tehát együttesen kell alkalmazni, de a Gt. 12.§ (3) bekezdése révén alkalmazandóak a Ctv. szabályai is.

A Ptk. 200.§ (2) bekezdése értelmében semmis a szerződés, ha az jogszabályba ütközik. A jogszabályba ütközés esetét maga a Gt. szűkíti le a 12.§ (4) bekezdésében írt esetekre, melynek megalkotásánál az akkor hatályos 1. számú Társasági Jogi Irányelv 11. cikkének (2) bekezdésére, és 12. cikk (1) bekezdésében foglaltakra is figyelemmel kellett lenni. Hasonló módon rendelkezik az említett Irányelvet felváltó 2009/101 EK Irányelv 12. cikk b.) pontja, és 13. cikk (1) bekezdése.

Végül utal arra is a Legfelsőbb Bíróság, hogy a jogerős ítélet nem ellentétes a 2009/101 EK Irányelvben írtakkal sem. A harmadik személyek érdekeinek védelme az érvénytelenség miatt indítható perek révén biztosított. A régi és az új irányelv is ezek mellett feladatának tekinti a gazdasági élet, az abban szereplők biztonságát. A két érdek egyensúlyát úgy teremti meg, hogy az érvénytelenségi okok tételes felsorolása mellett viszonylag rövid határidőt biztosít az érvénytelenségi perek megindítására. Az irányelvi szabályoknak a magyar jogalkotás maradéktalanul eleget tett.

A Legfelsőbb Bíróság a fent kifejtettek alapján megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, és a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján azt hatályában fenntartotta.

A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan volt, ezért a Pp. 270.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp.78.§ (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes felülvizsgálati eljárással

kapcsolatban felmerült költségét, amely az alperes jogi képviselőjével felmerült ügyvédi munkadíjból áll. Az ügyvédi munkadíj összegét a Legfelsőbb Bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003.(VIII.22.)IM. rendelet 3.§ (3),(5) bekezdése, és a 4/A.§ (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2011. április 18.

Dr.Bodor Mária sk. a tanács elnöke, dr.Csóke Andrea sk. előadó bíró, dr.Török Judit sk. bíró, dr.Wellmann György sk. bíró, Tamáné dr.Nagy Erzsébet sk. bíró